

«**Begroetingsregel**»

Panelleden: Fred Wessels, Bibiane Blesing en Marcel Cassee (Bodemplus) en Annemiek Tubbing (SIKB)

Vraag Handhaving (1): Op welke wijze geven diverse instanties uitvoering aan de interne handhaving? Zijn er extra tools of vaardigheden nodig? Immers optreden binnen of tegen de eigen organisatie ligt altijd en overal lastig. Aan de andere kant gelijke monniken, gelijke kappen!

Zaal: er worden afspraken gemaakt tussen teams, bijvoorbeeld door vooraf aan de hand van het bestek na te gaan of wel overal aan is gedacht. Anderen zoeken contact met verantwoordelijk ambtenaar en aannemer om door te spreken. Bij constateren van 'fouten' blijkt het wel moeilijk om de verantwoordelijke gemandateerde (meestal een leidinggevende) te vinden. Ook bestuurders hebben wel extra uitleg nodig over het hoe en waarom. Ervaring is wel dat een tweede maal in de fout gaan dan niet meer voor komt. Anderen zoeken het meer in contact met VI of RMT, of interne voorlichting (bijv. middels interne opleiding/cursus)

Panel: aanvulling, informeer je collega's van andere afdeling actief over de bodemregelgeving en hun verplichtingen. Zie verder ook de (herziene) HUM Wbb. Optreden tegen de eigen organisatie. Om te voorkomen dat je als handhaver/boa in een spagaat komt, is het vaak beter om deze strafrechtelijke zaken "over de schutting" te gooien naar RMT. Bestuursrechtelijk kan dat (helaas) niet.

Vraag Handhaving (2): Inzetbaarheid van wijkagenten voor toezichthouders/handhavers als ogen en oren van de toezichthouders/handhavers bodem. Zijn daar ervaringen mee?

Zaal: meerdere reacties geven aan dat lokaal al structureel (bijvoorbeeld elke zes weken) overleg wordt gevoerd, vergelijkbaar met het driehoeksoverleg, maar dan op ambtelijk niveau. Ook worden voorbeelden aangehaald waar handhavers/toezichthouders redelijk honkvast zijn en daardoor een stabiel netwerk is ontstaan waarbij men elkaar goed weet te vinden (zowel wie, als wanneer). Daar waar dit gebeurt zijn de ervaringen positief.

Panel: Leg afspraken met elkaar vast en investeer (tijd) in het opzetten en onderhouden van je netwerk. Vraag niet alleen om een oog en oor functie maar biedt een tegenprestatie aan, bijv. in de vorm van informatie of functioneer ook als oog of oor voor de ander. Denk na over slimme combinaties. Hierdoor neemt de stabiliteit van de samenwerking toe: beide partijen (of meer) hebben dan belang bij de samenwerking. Koppel ook terug wat er met signalen gedaan is!

Vraag Handhaving (3): Melding van graafwerkzaamheden door nutsbedrijven. Momenteel worden aannemers betrapt op het graven in een beschikt gebied en zelfs in een reeds gesaneerd gebied. Hiervan worden geen meldingen gedaan. Naast het overtreden van de Wbb (sanering en nazorg) laakt het nutsbedrijf de

veiligheid van de grondwerkers. De nutsbedrijven stellen zich hierbij star op. Hebben anderen vergelijkbare ervaringen?

Zaal: Zolang de werkzaamheden zich beperken tot de leeflaag zelf wordt het niet als een probleem gezien. Strecken de werkzaamheden zich uit tot in de verontreiniging of door tot onder de leeflaag wel. Dan is minimaal een BUS-melding noodzakelijk. Indruk bestaat dat daar waar deze problemen zich voordoen, geen of niet genoeg gedaan wordt met een bodemcheck vooraf. Dit kan zowel liggen bij de uitvoerende partij als bij het bevoegd gezag.

Panel: in principe is er een meldverplichting vanuit art. 28 en/of 39b Wbb, dan wel moet er rekening gehouden worden met verplichtingen die zijn vastgelegd in het nazorgplan (instandhouden leeflaag, nakomen gebruiksbeperkingen). Landelijk wordt gewerkt aan een handreiking/informatie brochure over milieuregels en graafwerkzaamheden ten behoeve van kabels en leidingen. Dit document wordt ontwikkeld door de CROW, in samenwerking met nutsbedrijven VNG, IPO, GPKL en Bodem+. Verder verdient het aanbeveling om gebruiksbeperkingen ook op te laten nemen in bestemmingsplannen.

Vraag Bbk (1): In het Bbk staat dat particulieren zijn uitgesloten van dit besluit. Nu komt het regelmatig voor dat particulieren grote hoeveelheden grond aanvoeren, waarbij een aannemer is betrokken. In de handreiking (geschreven door Bodem+) staat echter dat dit geldt wanneer aanvoer door een particulier zelf wordt uitgevoerd en er geen aannemer aan te pas komt. Deze uitzondering kan ik in het Bbk niet vinden. Wel particulier aanschrijven of niet?

Zaal: Je mag de aannemer altijd bevragen. De aannemer moet immers zijn zaken op orde hebben. Er worden voorbeelden aangehaald waar de lokale overheid een budget gereserveerd heeft om bij twijfel de kwaliteit van de toepassing te kunnen beoordelen. Ook wordt een voorbeeld aangehaald waar dagelijks buiten toezichthouders rondrijden waardoor de branche weet dat het niet de moeite loont om de regels van het Bbk te overtreden.

Panel: Particulieren moeten wel voldoen aan het Bbk, maar zijn voor een aantal verplichtingen uitgesloten. Uitzonderingen zijn bedoeld voor situaties waarbij de particulier zelf de grond toepast. Zie hiervoor de toelichting bij het Besluit bodemkwaliteit voor de achtergrond van de uitzonderingen (waarin ook expliciet gebrek aan kennis en kunde genoemd worden). Aangeraden wordt om niet de particulier maar de betreffende aannemer/uitvoerder aan te spreken en eventueel door te melden bij Bodemsignaal. Daarnaast, de term toepasser is een ruim begrip, waardoor degene die het werk feitelijk uitvoert ook gezien mag worden als toepasser.

Vraag Bbk (2): Formeel gezien moet grond die ontgraven wordt maar op "eigen terrein" weer wordt toegepast gemeld worden. Dit is vaak moeilijk uit te leggen (op bestaande inrichtingen maar ook bij nieuwbouwprojecten) Is daar ervaring mee? En hoe voorkom ik dat het bergip "op en nabij" een te groot oppervlak gaat krijgen?

Zaal: Bij de organisaties waar grotere werken (hebben ge)lopen is de ervaring dat vooraf afspraken maken helpt. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan grondstromenplan, aanwijzen (deel)werkgebied en, vrijkomende grond vooraf indelen in categorie

toepasbaar of niet. Ook wordt provincie breed ervaren dat er geen tot nauwelijks onderzoek plaatsvindt.

Panel: Er is een handvat ontwikkeld, tijdelijke uitname van grond en baggerspecie. Deze staat sinds 7 juli 2010 op de site van Bodem+ (http://www.senternovem.nl/mmfiles/BBK_Handvat_tijdelijke_uitname_tcm24-337976.pdf). Bevoegd gezag Bbk beoordeelt of de toepassing onder de uitzonderingen valt. Hiervoor kun je een nadere invulling opnemen in het lokale/regionale bodembeheerplan.

Vraag Bbk (3): Het Bbk beperkt het aantal toepassingen voor hergebruik van grond op basis van artikel 35. In de praktijk blijkt dat hierdoor toepassingen niet meer mogelijk zijn, terwijl dat onder het Bsb wel mogelijk was. Waarom is hiervoor gekozen, terwijl het uitgangspunt juist was het hergebruik van bagger en grond te stimuleren?

Zaal: De ervaring wordt gedeeld dat bepaalde vormen van ophoging onder het Bbk niet meer als functioneel aangemerkt kunnen worden. De (limitatieve) opsomming in art. 35 Bbk wordt als te beperkend gezien. Vooral de toepassing in recreatie- en natuurterreinen vallen doorgaans buiten de reikwijdte van art.35 Bbk. Een opsomming van toegestane toepassingen wordt wenselijk genoemd. Anderen merken op dat het wel goed is dat er een opsomming in het besluit is opgenomen (naast de algemene definitie van art. 5 Bbk), omdat nogal de neiging bestaat om iets een functionele toepassing te noemen, terwijl dat niet het geval is.

Panel: Dat er door de omschrijving in art.35 Bbk een aantal (nuttige) toepassingen niet meer mogelijk zijn, is niet de bedoeling geweest van de wetgever. Het probleem is inmiddels onderkend en art. 35 Bbk zal aangepast worden bij de evaluatie van het Bbk. Zo is het nooit de bedoeling geweest om toepassingen binnen recreatieterreinen niet toe te staan. Lees meer op de website van Bodem+:
http://www.senternovem.nl/Bodemplus/bodembeheer/Besluit_bodemkwaliteit/grond_en_bagger/faq_genb_toetsings_toepassingsregels.asp#6

De opsomming van art. 35 Bbk kan misschien dienen als voorbeelden van functionele toepassingen in plaats van een limitatieve opsomming.

Vraag BUS, Wbb en BRL (1): Zeven van met name asbest verontreinigde grond op saneringslocaties komt veel voor. Recent is het droog zeven ten behoeve van de milieuhygiënische verbetering opgenomen in de BRL 7500. Dit zeven wordt gezien als een reinigingsproces. Mag nu op elke saneringslocatie verontreinigde grond met asbest/puin/slakken/kool ten behoeve van verbetering van de milieuhygiënische kwaliteit op een saneringslocatie worden gezeefd?

Mag elke aannemer zeven en worden er geen eisen gesteld aan de zeefinstallatie en aannemer?

Zaal: In het kader van het Bbk mag nu nog elke aannemer asbest en dergelijke uitzeven. Onder BUS mag dat nog niet. Ook zal een aannemer die verontreinigde grond gaat zeven onder 'aanpalende' wetgeving vallen. Vooral de arbeidsinspectie voor wat betreft de arbo-regelgeving, zal zeer dankbaar zijn voor de oog en oor functie die de Wbb en/of Wm handhavers/toezichthouders kunnen uitoefenen.

Panel: Onlangs is de BRL 7500 aangepast zodat het droog zeven t.b.v. kwaliteitsverbetering onder het toepassingsgebied van de BRL 7500 is komen te vallen. Per 1 juli 2011 vallen deze werkzaamheden ook onder de erkenningsplicht. Tot 1 juli 2011 is er sprake van een vrijstelling van de erkenningsplicht om bedrijven de kans te geven zich te laten certificeren en het erkenningstraject te doorlopen. De keus of de reinigingstap op de locatie of bij een reiniger wordt uitgevoerd is er één die de saneerder in samenspraak met het bevoegd gezag moet nemen. In de BRL7500 zijn geen eisen opgenomen over aard materiaal (soort zeef, maaswijdte en dergelijke) maar wel aan de organisatie (meestal de aannemer) die wordt gecertificeerd (eisen aan kwaliteitssysteem, personeel en vakbekwaamheid, administratie/registratie en dergelijke).

Vraag BUS, Wbb en BRL (1 vervolg): Hoe is de relatie tussen de BRL 7500 en zeven op saneringslocatie waarbij droog zeven wordt gezien als een reinigingsproces?

Moet de aannemer die zeeft BRL 7500 erkend zijn?

Hoe is de relatie tussen de Wet milieubeheer/activiteitenbesluit en zeven op locatie?

Dient na zeven de kwaliteit van de gezeefde grond opnieuw te worden vastgesteld en zo ja hoe (welk protocol)?

Mogen gezeefde partijen grond bij elkaar worden gevoegd en als één partij conform de BRL 1000 worden bemonsterd?

Zaal: de BRL 7500 gaat over statische installaties. Mobiele zeefinstallaties zijn een andere categorie Omdat je een kwaliteitsverbetering uitvoert zul je ook een nieuwe kwaliteitsverklaring moeten opstellen. Na het zeven zul je dan opnieuw een BRL1001 protocol toe moeten passen. Denk ook aan de arbeidsinspectie. De handelingen die worden verricht (zeker in geval van asbest) worden door die collegae gecontroleerd (oog en oor).

Panel: Bij het reinigen van verontreinigde grond op een saneringslocatie zal de aannemer dan zowel o.g.v. BRL 7000 als BRL 7500 moeten zijn gecertificeerd en erkend.

Overeenkomstig de uitgangspunten van de Wet milieubeheer zou sprake kunnen zijn van een inrichting. Criteria als: tijdspanne waarbinnen de activiteit plaats heeft (richtlijn: langer dan zes maanden); binnen bepaalde begrenzing en zo voorts, dan volgt vergunningplicht, waarbij delen van het activiteitenbesluit eveneens van toepassing zijn. Onafhankelijk van het besluit of er sprake is van een afvalstoffeninrichting moet ook beoordeeld worden of sprake is van een GPBV-installatie.

Erkeningsplicht gaat over werkzaamheid. Het maakt dan niet uit of die werkzaamheid wordt uitgevoerd op een vaste (bedrijfs)locatie of een mobiele activiteit is.

Ja, partijen moeten na het zeven opnieuw worden uitgekeurd. Dit is ook vastgelegd in de BRL 7500: bijv. volgens partijkeuring BRL 1000. De BRL 1000 is slechts voor keuring van 1 partij. Ogv dat schema mogen partijen niet worden samengevoegd. Samenvoegen mag alleen door BRL9335 resp. 7500-gecertificeerde bedrijven. Dus: als het bedrijf is gecertificeerd volgens BRL7500 én er is sprake van gelijke kwaliteit van de afzonderlijke partijen voor samenvoeging (zelfde herkomstlocatie, zelfde verwachte chemische en

fysische samenstelling), dan mag tot samenvoeging van de gezeefde partijen worden overgegaan. Deze (samengevoegde) partij kan dan inderdaad volgens BRL 1000 worden bemonsterd.

Vraag: BUS, Wbb en BRL (2): Er is een BUS melding ingediend bij het bevoegd gezag. De start van de sanering is niet gemeld. De saneerder start voordat de vijf weken om zijn. Tevens wordt de sanering door een niet erkend bedrijf uitgevoerd. Wij willen graag (ook) strafrechtelijk optreden, maar twijfelen over de wettelijke grondslag.

1. **Geen startmelding – art. 8 lid 3 BUS juncto art. 2.1 RUS- grondslag strafrecht?**
2. **Te vroeg gestart – art. 39b lid 4 Wbb – art. 1a lid 2 WED**
3. **Erkenning – art. 15 lid 1 Bbk – rechtstreeks?**

Zaal: wanneer je de mogelijkheid creeërt om regelmatig buiten toezicht te houden, blijkt dat niet of te kort tevoren melden niet meer voorkomt. Anderen hebben na eerste maal constateren dat dit is gebeurd de 'overtreder' aangeschreven. In de aanschrijving opgenomen dat bij recidive hard zal worden opgetreden. Dat laatste heeft nog niet plaats hoeven vinden.

Panel:

1. Geen startmelding – art. 8 lid 3 BUS juncto art. 2.1 RUS- artikel 39b lid 5 Wbb – art. 1a categorie 2 WED
2. Te vroeg gestart – art. 39b lid 4 Wbb – art. 1a categorie 2 WED
3. Erkenning – art. 15 lid 1 Bbk – artikel 11.2 Wm – art. 1a categorie 2 WED

Vraag BUS, Wbb en BRL (3): Afwijkingen worden meestal gesignaleerd bij locatiebezoek; niet of te laat gemeld door saneerder/mkb-er. Marginale, maar ook belangrijke afwijkingen. Bevoegd gezag kan hierdoor geen tijdig besluit nemen. Met name kijkt men in hoeverre de saneringsdoelstelling in gevaar komt. Men kan zeggen: alles melden met uitzondering van de marginale afwijkingen. Hoe kijken anderen hier tegen aan?

Zaal: er zijn overheden die van te voren aangeven wat gezien moet worden als afwijking. Bijvoorbeeld in vooroverleg met aannemer en/of milieukundig begeleider. Dit gebeurt dan meestal door de plantoetsers en het overleg wordt vastgelegd en onderdeel gemaakt van het dossier. Hierdoor kan de handhaver/toezichthouder bij geconstateerde gebreken verwijzen naar de gemaakte afspraken.

Panel: In de (ver)nieuw(d)e HUM Wbb wordt in bijlage 9 aangegeven hoe met afwijkingen kan worden omgegaan.

Vraag: BUS, Wbb en BRL (4): Oude saneringslocaties en registraties WKPB. Langlopende saneringen voor aanleg woonwijken gestart onder provincie. Wanneer kan je een beschikking nemen op een deelsanering die deel uitmaakt

van een groter saneringsplan (saneringsdoorloop acht jaar)? Onbeschikte status geeft onduidelijkheid bij bewoners en onbekendheid met registraties.

Zaal: wanneer moet je alsnog bij het kadaster aantekenen, bijvoorbeeld bij saneringen die voor in werkingtreding WKPB zijn aangevangen en nog altijd lopen. Als delen al gesaneerd zijn, kun je dan tussentijds de aantekeningen laten vervallen? Schijnt dat lokaal bevoegd gezag de aantekening in kadaster ook zonder meer kan in laten trekken. Is het een goede zaak om dat te doen?

Panel : Wat moet je met een geregistreerd beperkingenbesluit o.g.v van de Wkpb (bij het Kadaster) doen als uit actueel bodemonderzoek blijkt dat er helemaal geen sprake meer is van ernstige/spoedeisende verontreiniging, maar er geen (nieuw) besluit volgt?

In artikel 7 vierde lid Wkpb is een voorziening opgenomen voor het geval dat een publiekrechtelijke beperking is komen te vervallen anders dan tengevolge van een beperkingenbesluit of een daarop betrekking hebbende beslissing in administratief beroep of rechterlijke uitspraak. In dat geval vervalt voor die onroerende zaak een daarop betrekking hebbende publiekrechtelijke beperking. Burgemeester en wethouders zijn dan verplicht om binnen vier dagen nadat het onherroepelijk vervallen van de beperking bij hen bekend is geworden, een verklaring daaromtrent op te stellen, deze in het gemeentelijke beperkingenregister in te schrijven en gegevens daaromtrent op te nemen in de gemeentelijke beperkingenregistratie

Memorie van Toelichting, artikel 7 vierde lid Wkpb:

Indien een in het gemeentelijke beperkingenregister opgenomen publiekrechtelijke beperking komt te vervallen is het gewenst, met het oog op de juistheid en actualiteit van de in dat register opgenomen gegevens, dat dit uit het gemeentelijke beperkingenregister en de gemeentelijke beperkingenregistratie kenbaar wordt. Voorzover een publiekrechtelijke beperking vervalt omdat het beperkingenbesluit waaruit deze voortvloeit wordt gewijzigd, ingetrokken of vernietigd door een beslissing in administratief beroep of een rechterlijke uitspraak, wordt hierin voorzien met de inschrijving van de desbetreffende beslissing of uitspraak. In het vierde lid is een voorziening opgenomen voor het geval dat een publiekrechtelijke beperking is komen te vervallen anders dan tengevolge van een beperkingenbesluit of een daarop betrekking hebbende beslissing in administratief beroep of rechterlijke uitspraak. Bijvoorbeeld in geval van het tenietgaan van een gebouwde onroerende zaak door brand. In dat geval vervalt voor die onroerende zaak een daarop betrekking hebbende publiekrechtelijke beperking. Burgemeester en wethouders zijn dan verplicht om binnen vier dagen nadat het onherroepelijk vervallen van de beperking bij hen bekend is geworden, een verklaring daaromtrent op te stellen, deze in het gemeentelijke beperkingenregister in te schrijven en gegevens daaromtrent op te nemen in de gemeentelijke beperkingenregistratie. Met het oog op eventuele herleving van een publiekrechtelijke beperking (in het eerdergenoemde voorbeeld: herbouw van een pand waarvoor een verbod tot vuurwerkopslag geldt) en het behoud van historische gegevens is gekozen voor het inschrijven van een verklaring als bedoeld in plaats van het enkele uitschrijven van een publiekrechtelijke beperking.

Artikel 7 lid 4 Wkpb:

Indien een publiekrechtelijke beperking die voortvloeit uit een in het gemeentelijke beperkingenregister ingeschreven beperkingenbesluit onherroepelijk en anders dan ten gevolge van een beperkingenbesluit of een daarop betrekking hebbende beslissing in administratief beroep of rechterlijke uitspraak is vervallen, dragen burgemeester en wethouders er zorg voor dat binnen vier dagen na de dag waarop dit bij hen bekend is

geworden en met overeenkomstige toepassing van het eerste en tweede lid een verklaring met betrekking tot dat vervallen wordt ingeschreven in dat register.

Vraag: BUS, Wbb en BRL (4 vervolg): Restverontreiniging in de grond na grondsanering vuilstort waarop inmiddels woonwijk is gebouwd rond 1985. Er zijn nooit kadastrale registraties gedaan. Hoe ga je daarmee om?

Als blijkt dat lang geleden een sanering (illegaal) is uitgevoerd en een evaluatierapport ontbreekt, eisen we/laten we een verificatieonderzoek uitvoeren? Kan je op basis van een dergelijk rapport (met alleen eindsituatie) een beschikking ex art. 39c Wbb nemen?

Zaal: vanuit jurisprudentie volgt dat beslissen op een verificatieonderzoek niet vergelijkbaar genoemd mag worden als beslissen op een saneringsverslag. Wanneer kun je de sanering dan als afgerond beschouwen? Er wordt geopperd om vanwege het ontbreken van de evaluatie dan maar opnieuw te laten ontgraven om aan te laten tonen dat de sanering naar behoren is afgerond.

Panel: Hier is geen eenduidig antwoord op te geven. Het bevoegd gezag zal naar bevind van zaken en met inachtneming van de omstandigheden van het geval moeten handelen.

Vraag BUS, Wbb en BRL (4 vervolg 2): Zijn er ontwikkelingen NAVOS gerelateerd aan de vraag wat je kunt handhaven naar aanleiding van stortlaag, geen bodem.

Zaal: aan deze vraag is niet toegekomen.

Panel: Geen nadere ontwikkelingen

Vraag: BUS, Wbb en BRL (5): Nazorg beperkt zich meestal tot het bewaken van een restverontreiniging door middel van metingen in het grondwater. De monitoring wordt niet uitgevoerd zoals in BRL 7600 omschreven. Wie heeft ervaring met nazorgplannen conform BRL 7600?

Zaal: Nazorg begint op het moment dat er een besluit ligt over het nazorgplan. Anders heb je ook niets om op terug te vallen.

Panel: BRL7600 is nog niet definitief vastgesteld en er zijn nog geen organisaties conform BRL7600 gecertificeerd en erkend. SIKB is momenteel bezig met de voorbereiding/actualisatie van de BRL. Het bewaken van een restverontreiniging geschiedt sinds oudsher veelal als een deelsanering heeft plaatsgevonden. Frequentie en parameters dan in overleg met bevoegd gezag en vastgelegd in besluitvorming (als onderdeel van saneringsplan dan wel naar aanleiding van evaluatieverslag (deel)sanering of naar aanleiding van een specifiek nazorgplan). Het geplande voorstel om de Wbb te wijzigen in die zin dat de beschikkingen op saneringsplan en nazorgplan samen te voegen is overigens op de langere baan geschoven en zal niet in de komende tranche van de wet bodembescherming worden meegenomen. In de praktijk blijven het dus 2 afzonderlijke beschikkingen, maar ze kunnen wel gelijktijdig genomen worden.

Vraag BUS, Wbb en BRL (6): Waar moet/kan ik op controleren bij een tanksanering (voornamelijk als de tank in de grond blijft zitten)? Als de tank

reeds is gesaneerd en is blijven zitten, wat kan ik dan eisen met betrekking tot de BRL 90x?

Zaal: vraag is niet in de workshop behandeld.

Panel: Bij tanksaneringen waarbij de tank in de grond achterblijft heeft de opdrachtgever/degene die de activiteit beëindigt de plicht (Hoofdstuk 2 Barim) aan te tonen dat de bodemkwaliteit niet nadelig is beïnvloed door die activiteit. Hiertoe dient binnen de daartoe gestelde termijnen in het Barim een eindonderzoek overlegd te worden aan het bevoegd gezag. Mocht het gaan om een ondergrondse tank waarin andere dan vloeibare brandstoffen als bedoeld in het Barim opgeslagen zijn/waren dan moet het bevoegd gezag de overweging maken of een eindonderzoek voor de afzonderlijke activiteit noodzakelijk is (maatwerkvoorschrift) of de afronding kan plaatsvinden met het eindonderzoek voor de gehele inrichting. Het bevoegd gezag vergelijkt vervolgens de resultaten met de resultaten van het nul-onderzoek. Mocht er geen nul-onderzoek uitgevoerd zijn voor de activiteit/inrichting dan toetst het bevoegd gezag aan de Achtergrondwaarden 2000. Tijdens de tanksanering zelf zal gelet moeten worden op de juiste wijze van leeghalen, reinigen, vullen met inert materiaal en permanent onklaar maken van de ondergrondse tank. Tevens is het aan te raden om te controleren of het aanwezig leidingwerk wordt leeggehaald en gereinigd. Beter nog is (maar niet afdwingbaar) het leidingwerk te verwijderen. Wellicht ten overvloede: ook wanneer een tank wel verwijderd wordt is het laten verwijderen van het leidingwerk geen harde eis.

Voor alle gesaneerde tanks bestaan er twee mogelijkheden.

De tank is gesaneerd voor 1 januari 2008: De tanksanering heeft moeten voldoen aan het toenmalige BOOT. Ook in BOOT werd verplicht gesteld dat het saneringscertificaat overlegd werd aan het bevoegd gezag. Gecertificeerde tanksaneerders maakten gebruik van de saneringsformulieren voor de ondergrondse tanks. Dit formulier was een zogeheten doorslagformulier. Het voorblad (wit) was daarbij voor de opdrachtgever, het middelste vel (geel) voor de tanksaneerder en het achterste vel (roze) voor het bevoegd gezag. De saneerder verzorgde de toezending van het roze formulier bij het bevoegde gezag. Mocht het certificaat nu niet meer terug te vinden zijn dan kan op grond van de BRL k90x niets meer worden ondernomen. Ook de Wet milieubeheer biedt geen soelaas, immers er vindt geen activiteit meer plaats. Bij vermoeden van onjuiste of onvolledige sanering, dan wel achterblijven van verontreinigingen moet worden teruggevallen op art. 13 Wbb (zorgplicht).

De tank is gesaneerd na 1 januari 2008. Dan viel de tank onder het Barim en zal de sanering overeenkomstig het BARIM hebben moeten plaatsvinden. In het Barim staat dat de beëindiging van de opslag conform de BRL heeft moeten plaatshebben. Je eist dan ook niet dat niet is voldaan aan voorschrift x uit de BRL, maar je eist dat wordt voldaan aan het gestelde in Barim. Denk daarbij ook aan de verplichting tot het uitvoeren van een eindonderzoek zoals gesteld in hoofdstuk 2 Barim.

Vraag: Bedrijf slaat grond op ten behoeve van ophoging eigen (nieuw) bedrijfterrein. Kwaliteit is regelmatig vastgesteld, meestal boven tussenwaarden. Ten behoeve van de uiteindelijke toepassing wordt de partij opnieuw bemonsterd waarbij de strategie uitgaat van 10.000 ton partij grootte.

Omdat de kwaliteit van de totale partij twijfelachtig is, vragen wij ons af of deze manier van bemonstering wel mag.

Zaal: de partij is en blijft verdacht. Dus mag je partij grootte overeenkomstig de BRL 1001 maximaal 2.000 ton zijn.

Panel: De BRL 1000 kent een maximale partijgrootte van 10.000 ton. De uitzondering voor maximaal 2.000 ton is er voor:

- keuringen t.b.v. een verklaring van niet reinigbaarheid
- onderzoek onder een duurzaam aaneengesloten verharding
- onderzoek op asbest
- in geval van samengevoegde partijen onder de BRL 9335

Zie ook tabel 1 op blz 13 van protocol 1001 en paragraaf 6.5 van protocol 9335-1

Bij deze casus is echter de vraag of de totstandkoming van de partij wel in orde is.

Wellicht wordt niet voldaan aan de partijdefinitie zoals in paragraaf 6.2.1 van protocol 1001 staat vermeld of is zelfs sprake geweest van het samenvoegen van verschillende kwaliteiten grond. Lees meer hierover in een FAQ op de website van Bodem+:

http://www.senternovem.nl/Bodemplus/bodembeheer/Besluit_bodemkwaliteit/grond_en_bagger/faq_genb_milieuhygienische_verklaringen.asp#5

Tot ziens op 22 maart 2011 met nieuwe door u ingebrachte praktijkvragen.

Platform Toezicht Bodem